Tamás Gáspár Miklós

Válaszolás ungár nyelven

VISSZHANG - LVI. évfolyam, 20. szám, 2012. május 18.

Három-négy író, tollforgató, értelmiségiek hozzászólást tett az *Élet és Irodalom* című hetilap szerkesztősége részére az általam készített cikk apropóján. Ezen hozzászólások a nyitottság szellemében, az értékek mentén intézett kihívást a szerző felé, kreativitásomnak. A három-négy hozzászólást összeállító író, tollforgató, értelmiségiek gondolatgazdag, gondolatébresztő módon szólt hozzá az eredeti cikk mondandójához, amit az *Élet és Irodalom* című hetilap közölt. Ezen hozzászólások azt okozzák, hogy az alapján, amiket ezekben az érdekfeszítő írásokban meg lehetett állapítani: fölül kell vizsgálni az álláspontot, ami abban ki volt fejezve. Nem utolsósorban a mai, korszerű, posztmodern irodalmunk témakörét a „toszáson" és az „utólagos" rendszerbírálaton kívül bővíteni kell, a megfelelő vizsgálatok lefolytatása után, kerülendő az árokásást, az önreferenciális nyelvjátékok tárgykörével, témáival.

Az általam készített cikkre reagáló hozzászólások, megjegyzések mondandóját – a rendelkezésre álló terjedelem korlátoltsága miatt – össze lehetséges foglalni a mai, korszerű, fiatalos irodalmunkban elterjedt kifejezéssel, pestiesen szólva: „Basszuskulcs!", a nyitottság szellemében, az értékek mentén.

Annak az átvizsgálása, megvizsgálása, amit álláspontként fejtett ki az általam készített cikk – ezeket az *Élet és Irodalom* című hetilap hozta nyilvánosságra – szükségessé teszi a rugalmatlan álláspontnak a fölülvizsgálatát, amiket puhítani, rugalmassá tenni kell a nyitottság szellemében, az értékek mentén, és ilyen értelemben gyakorlatilag puhításra kerül. A három-négy író, tollforgató nem ok nélkül alkottak olyan véleményt, hogy az általam összeállított cikk szellemisége nem megfelelő mértékben európai, bizonyos „nemzetieskedést" vettek észre, figyelt meg ennek kapcsán. A megfelelő vizsgálatok lefolytatása után itt is olyant mutatott ki a meglátás, amelyet komolyan meg kell vizsgálni, gyakorlatilag a nyitottság szellemében, az értékek mentén, olvasatomban. (Az írástudó, filozófustól gyakorlatilag beszólásra, beírásra került úgymond, hogy az olyan kanonizált notabilitások, nobilitások, celebritások, mint Petőfy, Jókay és Móra y Ferenc, szellemi ínyencség, valóságos szellemi csemege, kötetlen beszélgetés, valóságos szellemi műhely, rendhagyó irodalomóra ürügyén, alkalmával. Föltevődik azonban azon probléma, hogy az írástudó, filozófusnak ezen helyzetértékelése, értelmezései gyakorlatilag mit takar. Jócskán figyelemfelhívás ez az irodalmi háttérrel, környezetben, melyek a vélemények sokszínűsége – saját sajátos nézetrendszerének keretében – folytán elismerésre kerül…!)

Örülök, hogy az általam készített cikk – amelyiket az *Élet és Irodalom* című hetilap közölt a nyilvánosság felé – ilyen jóízű, nyitott szellemű vitát nyitott meg.

A tanulságokat összefoglalva, minden személyeskedést kerülve, értékközpontúan azt kell mondani: majd megszokok.